

Pohjanmaa Ouppenin kisaisännät Sofie ja Magnus Berg onnellisina onnistuneista kisoista ja mukavasta kisatunnelmasta.

KUVA MAARIT KYÖSTILÄ

olivat myös päiviin erittäin tyytyväisiä. Käytetyt eläimet olivat suomenlampaita, texeleitä sekä näiden risteytyksiä. Mukana oli sekä uuhia että karitsoita. Riittävän lammasmäärän vuoksi, kisalampaiden ei tarvinnut käydä kisaradalla kuin kerran. Kilpailut sujuivat mielestäni hyvin, osallistujia oli paljon ja perusratojakin urakoitiin lukuisia. Pellon pinta oli huonosta kesästä johtuen huono, mutta olosuhteethan ovat kaikille samanlaiset. Koiriin tai lampaisiin pinnan pölyisyys ei vaikuttanut. Minusta oli hienoa, että mukana oli kaksi erilaista paikkaa erilaisine eläimineen. Olen kiinnostunut jatkossakin järjestämään kilpailuja.

Sofie ja Magnus Berg, Pensala, järjestävä tila

Idea lähti Katri Piilolan puhelinsoitosta. Hän ehdotti kilpailua. Varmistin ensin, lähtekö Team Pampas mukaan järjestelyihin, he innostuivat asiasta. Team Pampas on pohjanmaalainen ryhmä, johon kuuluu lampureita sekä paimenkoiraharrastajia. He treenaavat säännöllisesti yhdessä. Yhdistykseltä järjestyi tuomari ja sihteeri. Käytännön järjestelyissä auttoi Team Pampas ja muita vapaaehtoisia. Se, että kisa oli kahdessa eri paikassa, antoi kisaajille mahdollisuuden ajaa monta rataa. Eri tiloilla koira sai kohdata erilaisia lampaita, se oli hyvä. Helle ei suosinut, mutta muu-

Aina paljon talkootyötä tekevä Maarit Kyöstilä pääsi myös kilpailemaan Glencregg Flylla.

KUVA PAULA IMMONEN

Sivakan tilan emäntä Terhi Kälkjä on oman alueensa aktiivi. Pohjanmaa Ouppenin toisena järjestäjänä riitti hommaa. Tässä Rambon kanssa läpimenneen perusradan jälkeen kesällä.

KUVA ANNE KONSTI

ten kaikki onnistui hyvin. Parantamisen varaa jäi, kisapaikalle wc. Periaatteessa olen valmis järjestämään uudelleen Pohjanmaan Ouppenin, mutta se täytyy harkita aina kisaakohtaisesti ja ajankohdan mukaan. Kisasta jäi minulle hyvä mieli. Tilalla on n. 200 suomenlammasuuhua. Kisalampaista suurin osa oli n. 1-vuotiaita, muutama kaksivuotias.

Piia Virta, kilpailija

Pohjanmaa Ouppen oli kaiken kaikkiaan hyvin onnistunut kokonaisuus. Aivan mahtava ilmapiiri ja hyvin toimivat järjestelyt. Aikataulu pysyi koko ajan hyvin. Oli tosi hyvä, että parina päivänä oli kaksi lähtöä per koira. Nuorille koirille tuli paljon kisakokemusta, mitä moni selvästi oli lähtenyt hakemaan. Helteinen sää oli huomioitu hyvin juomapaikoilla ja koirien vilvoituspaikoilla. Helle tosin teki sen, että koirat alkoivat olla varsin väsyneitä viimeisinä päivinä. Kisapaikkoina oli kaksi hyvin erilaista tilaa, mikä oli oikein hyvä. Mitään parannettavaa en keksi, kokonaisuus oli erittäin onnistunut. Onnistuimme koiran kanssa vaihtelevasti, välillä hyvin ja välillä huonommin. Monta starttia teki sen, että huonoa suoritusta ei jäänyt murehtimaan, vaan keskittyi jo seu-

raavaan. Kokonaisuutena onnistuimme hurjasti yli odotusteni voittaen I-luokan. En osaa sanoa, lähenkö uudestaan kisaamaan sinne, mutta järjestelyistä se ei ainakaan ole kiinni. Pohjanmaa Ouppen oli yksi parhaimpia kisakokemuksia tällä kaudella

Tuula Olli, kilpailija ja varikkotyöläinen Oulaisissa

Mielestäni järjestelyt onnistuivat Pohjanmaalla kummassakin paikassa ihan hyvin. Sivakan tilalle oli jopa vuokrattu bajamaja. Oulaisissa varikkolampaat pääsivät olemaan helteestä huolimatta koko ajan varjossa, jos tahtoivat, koska varikkolaidunta kiersi kolmelta suunnalta metsä tai puut ja keskellä laidunta oli myöskin isojen haapojen luomaa viilentävää varjoa. Pensalassa en varikolla käynyt. Mielestäni kumpikin paikka huomioi hyvin helteet niin, että radat oli tehty tavallista lyhyemmiksi, mutta silti koirille tarpeeksi haastaviksi. Myöskin tuomari puhuttelussaan kertoi, että hän ei halua eläimiä turhaan juoksutettavan ja aikoo viheltää pelin poikki, jos tällaista esiintyy. Oulaisissa paimennettavia eläimiä oli riittävästi ja näin luulen myös Pensalassa olleen. Varikolla me ainakin pyrittiin tekemään ryhmät tasaisiksi ja eläimet olivat hyväkuntoisia lähtiessään radalle ja vain muutama eläin läähätti radalta tullessaan. Aina voi varmaankin parantaa järjestelyjä, mutta ei kannata mennä liian hienouksiin, koska se kyllä karsii kisojen järjestäjiä, jos pitää olla kaikki paikat viimeisen päälle. Omilla suorituksilla ei voi hurrata, mutta mielestäni on oikein hyvä, että samalla suunnalla järjestetään kisoja peräkkäisinä päivinä, jotta pitemmästikin matkasta kannattaa lähteä mukaan. Ihan yhden päivän takia ei ehkä tulisi lähdettyä noin pitkään reissuun.

Maarit Kyöstilä, kilpailija, varikkotyöläinen molemmilla tiloilla

Kaikki hommat pelasivat, kun oli vanhoja konkareita kisajärjestäjien apuna. Hommat toimi kuten piti. Helteiset säät oli huomioitu vedellä ja varjolla lampaille ja koirille. Lampaat olivat paimennukseen tottuneita, eivätkä olleet kuumuudesta juuri millänsäkään. Parantamisen varaa järjestelyihin ei kyllä oikeasti jäänyt. Oli

mahtava tekemisen meininki ja yhteisöllinen tunnelma. Tuli tosi hyvä mieli. Omat kisasuoritukset eivät juuri muistu mieleen, kun touhusin niin varikolla. Ihan jees ne taisivat mennä. Oli hyvä systeemi, että oli monena eri päivänä ja kahdella eri tilalla, sai kisata tarpeeksi ja porukka pysyi seutukunnalla, eikä hävinnyt kotiin. Oli sopivasti sosiaalista toimintaa. Ja lähdin kyllä taas talkoilemaan ja kilpailemaan.

Pirjo Koivu, II-luokan tuomari Oulaisissa, I-luokan kilpailija

Oli kivat pikkuluokkien kisat. Järjestelyt toimivat loistavasti. Helteen puolesta oli toki rankkaa. Saa nähdä millaisiksi kesät tulevaisuudessa menevät. Hella on vaikea toteuttaa, kun niin moni asia vaikuttaa, kuten esim. tuuliolot. Päivällä starttaavat ovat kuitenkin epäreilummas tilanteissa varhain aamulla startanneisiin verrattuna. Vaikea asia.

Katri Piilola, I-luokan tuomari Oulaisissa, II-luokan kilpailija, varikkotyöläinen Pensalassa

”Nuoruuden” muistot Pohjanmaa Ouppeneista ja viimevuoden hyvät kokemukset Pohjanmaan kisapaikoista saivat ajattelemaan, että eiköhän polkaista kunnon turnee pystyyn taas Pohjanmaallekin.

Koska ykkös-, kakkosluokan kisoja on suhteellisen vähän ja taas kolmosluokan kilpailijoita niin paljon, päätimme keskittyä vain alimpiin luokkiin. Lisäksi etelän kilpailijoita on paha saada houkutelua paikalle vain muutamaa starttia varten, joten lähtöjä olisi oltava enempi. Koska matkat ovat useimmille pitkät eikä vähäisiä lomapäiviä haluta tuhlata siirtymisiin, saatiin mielestämme onnistunut konsepti kisoille, kun ensimmäisenä ja viimeisenä päivänä oli vain yksi startti, jolloin pitempimatkalaisetkin kerkesivät ajaa paikalle saman vuorokauden aikana. Kun lisäksi saimme ensimmäiselle ja viimeiselle päivälle perusratamahdollisuudet kahdella eri tilalla oli houkuttelevuus kilpailuun saapumiselle niin suuri, että jouduimmekin viheltämään ilmoittautumisen poikki heti kahden viikon jälkeen, kun startteja oli tullut yli kuusikymmentä päivää kohti.

Kisapäiviksi oli luvattu aivan mielettömiä helteitä, joten aluksi meitä hirvitti koko kisan järjestäminen. Molemmissa paikoissa oli kuitenkin lampaille varikoilla reilusti tilaa, varjoja ja palautumisaikaa, eikä alempien luokkien kisarata kestä kuin korkeintaan viisi-seitsemän minuuttia, kun vielä ensimmäisenä päivänä häkki vaihdettiin kerta-ajo suppiloon. Lisäksi lampaat olivat tottuneet hyvään paimennukseen jolloin ne pysähtyivät, kun koira ne pysäytti tai paine lakkasi, eikä niitä stressannut kisaradalla olo. Myös tuomarin tehtävä oli kiittää kilpailijaa poistumaan, mikäli koira ja lampaat eivät olleet hallinnassa.

Ensimmäisenä kahtena päivänä kilpailtiin Kälkäjän Terhin luona Oulaisissa. Kisarata pidettiin lyhyenä jo helteenkin takia, mutta vaikeutta saatiin riittävästi lampaiden vedolla varikon suuntaan. Ensimmäisissä startissa näkyi hyvin koirien treenaamattomuus hellekesän johdosta sekä pitkän matkan ja vähäisten kisastarttien aiheuttama hätäily ja kiihkeät koirat. Lampaat olisivat hyvin uskoneet koiria, jos ohjaaja olisi antanut ja koira olisi peittänyt vedon. Kisapello oli piehekö, mikä vastasi usein tilanteita, mitä työkoirat saattavat kotioleissaakin kokea. Aina ei voi lähteä suurelle kaarelle, vaan on uskallettava mennä kovaa ja läheltä, että saa eläimen kääntymään ennen kuin on liian myöhäistä. Kiitettävästi koirakot kuitenkin paransivat suoritustaan ja ohjaajat oppivat virheistään kisaratojen edetessä. Toki aina mahtuu valitettavia virhearviointoja tai kisaryhmään vähän muita hankalampia yksilöitä, mutta se kuuluu pelin henkeen.

Viimeiset kaksi päivää kilpailtiin Pensalassa Sofia ja Magnus Bergin lampaille. Pello oli kaaheen laakee aakee eli tilaa oli runsaasti eikä varikoille ollut lampaille paljoakaan vetoa. Nyt oli sitten selittelyjen lunastuksen aika, kuinka suoria linjoja hyvällä tempolla niitä lampaita pystyikään ajamaan. Tunnelma oli kuitenkin leppoisa. Hyville suorituksille hurrattiin ja epäonnisten menoa harmiteltiin. Tyytyväisenä saatiin palkita pystyillä ansaitut luokkavoittajat: ykkösluokassa Pia Virta ja Bee, kakkosessa Sofia Berg ja Hannah. Niin onnistunut oli tämän kesän Pohjanmaa Ouppen, että ihmettelen suuresti, jollei tästä tulisi perinnettä. ■

